

TAKÁTS GYULA VERSEI

ÉS OTT ÚSZIK

*Hunyorgó szilva, fényes macska-szem.
Zöld tükrén ciklámen virág.
A macska néz s a halvány szirmokat
élettel ringatja tovább.*

*Szemében él... Az asztalon halott...
Gyökértelen... És köztük én
meglopni őket, félig éberem
tünődöm lényük képletén.*

*A falon három arc... Száz éve volt...
Bezárult fönt a mennyezet
és ránk borul a ház, a ránk-szabott,
testünket őrző szerkezet.*

*Ormárol hull a laska-vakolat.
Gerendáin a darazsak
építik száraz mértanuk jelét
s azon túl már csupán az ég.*

*Az borítja be lilával, kéikkel
szívünk, virágaink s a lét
sugárral pusztulón belélövi
testének tiszta lényegét.*

*És ott úszik ragyogva mindahány.
Minden ciklámen és darázs.
Vándorló fény... Fehér időbe tért.
Vidíts örök-szép utazás.*

MINT ATOM-MÁGNES

*Nyílik a házon a szőlővirág.
Izzik a méhek zümmögő kedve,
s mint sárga léghajó billeg szobárn
zöldindás kötelét emelgetve.*

*Ezer kis motor zümmögő szárnya
emelget a fényes magasságba.*

*Zümmög a ház s míg bent a pilóta
barna homlokát tervére hajtja,
fölötte lantágú szárnyaival,
mint atom-mágnes lángol a nap.*

*Rezzen a toll és egy hiperbolán
elindul lassan két szőlővirág...*